

[Anker Jørgensen]

Hr. Jørgen Estrup og hr. Ivar Nørgaard blev indvalgt i komiteen for Danmark. Den har nu afgivet sin rapport, og jeg synes, det er en god rapport, der nok på flere områder går længere end det mandat, komiteen fik, og det har jeg ikke noget imod. Det skyldes, at udviklingen er løbet så hurtigt i den korte periode, komiteen har arbejdet.

Den forestående session i Nordisk Råd vil helt afgjort stå i den europæiske udviklings tegn. Men lad det være sagt med det samme: Der er ingen af de andre nordiske lande, der i dag ønsker at blive medlem af EF. Det må vi tage til efterretning og fuldt ud respektere. Vi må heller ikke blive fornærmede over det for så med mere eller mindre sure og kritiske bemærkninger at vende ryggen til Norden.

Det glædelige er, at Norden mere end nogen sinde er gået ud af sin isolation. Norden vil intensivere sit samarbejde internt, men vil netop gøre det i en europæisk sammenhæng. Og det er klart, at bestræbelserne for at etablere et indre marked i EF har fået Nordisk Råd til at sætte det gamle krav om Norden som hjemmemarked på dagsordenen.

Socialdemokraterne i Danmark falder ikke om af begejstring over, at vi nu skal have et indre marked, hvis dette indre marked ikke samtidig garanterer, at vi kan få et samfund af kvalitet. Vi vil ikke risikere, at man i den hellige og frie konkurrences navn svækker lønmodtagerens stilling på arbejdsmarkedet, nedbryder de sociale beskyttelsesforanstaltninger eller undergraver velfærdssamfundet og blæser på både det indre og ydre miljø, måske endda blæser det et langt stykke.

Der er talt så meget om fri konkurrence på lige vilkår. Ja, netop lige vilkår. Det er også det, vi vil. Vi vil ikke konkurrere på social og lønmæssig dumping. Og når vi taler om erhvervslivet, så beder jeg de borgerlige partier om at huske, at vi betragter lønmodtagergrupperne som den største og på mange måder mest afgørende del af erhvervslivet.

Vi mener derfor også, det er godt, at de nordiske lande i de kommende år vil arbejde seriøst med hele problemstillingen om EF's indre marked og om Norden som hjemmemarked. Det er jo to ideer, der faktisk går ud på det samme, og som i deres udvikling indtil dato har været parallelle, men som må og skal koordineres. Det skal være muligt for Norden at samarbejde

og også at påvirke denne udvikling, det vil sige at give det store og mere åbne marked en tydeligere social og miljømæssig dimension.

Jeg er naturligvis klar over, at de nordiske lande, der er medlem af EFTA, også tilkendegiver, at egentlige forhandlinger skal foregå mellem EFTA og EF, men samtidig vil Norden og Nordisk Råd i stigende grad samarbejde om programmer og rekommandationer og konventioner, som jo er vigtige og meget tydelige markeringer i forhold til den europæiske udvikling.

Jeg betragter ikke Norden og EF som to systemer, der står i modsætning til hinanden. Der er heller ingen tvivl om, at Norden ikke kan være et alternativ til EF, men der er i høj grad tale om, at de to markeder – for at kalde dem det – udmærket kan supplere hinanden. Der er heldigvis også mange kræfter i EF, der ønsker at udvikle velfærd og miljø, og for disse kræfter vil det være en fordel, om Norden engagerer sig kraftigt i den europæiske udvikling.

Jeg er i øvrigt af den opfattelse, at selv om de nordiske lande på et eller andet tidspunkt bliver medlem af EF, vil der fortsat være brug for et nordisk samarbejde inden for det, der til den tid vil blive et endnu større europæisk fællesskab. Det er meget vigtigt, at vi ser de nordiske problemer i denne sammenhæng.

Jeg har bemærket, at der er dem – repræsentanter for regeringspartierne, også hr. Engell – der mener, at vi sætter for mange penge af til det nordiske samarbejde. Man vil åbenbart også nedskære her, Norden skal afmonteres. Det er for nogle partier åbenbart bare og alene et spørgsmål om, at nu er det EF, det gælder. Det siger man – til trods for at det nordiske budget er nul og niks i forhold til det, der afsættes til EF. Og oven i det kommer man også med usaglige angreb på det udvalgsarbejde, der finder sted i EF.

Over for dette vil jeg gerne gøre opmærksom på, at de socialdemokratiske partier i Nordisk Råd har givet udtryk for, at man er klar til at øge Nordisk Råds indtægter, for at hele virksomheden kan blive bedre og mere effektiv. Vi har klart sagt, hvor meget vi vil øge dem med over en årrække, og vi har også sagt, hvordan vi skal finansiere det.

Igennem alle årene, hvor Danmark har været medlem af EF, har vi gjort en stor indsats for at være brobygger mellem Norden og EF. Det har især været ved oplysning og information af en-